

Giới thiệu Gặp Nhau Chưa Chắc Đã Là Hữu Duyên

Thể loại : SE (có thể hiểu theo một cách khác là OE), hợp đồng hôn nhân, tra nam, ngược tâm ngược thân

Một mẫu truyện ngắn do chính tay mình viết 3

Bạn đang đọc truyện *Gặp Nhau Chưa Chắc Đã Là Hữu Duyên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

" 20 tỷ, làm vợ tôi 2 năm "

" Được "

...

Nhã Lạc ngồi trên sofa, cô đang đợi anh về. Cô tự hỏi đã bao lâu rồi, anh không về. Đến cô cũng không nhớ rõ nữa ...

Một tiếng đã trôi qua, vẫn chưa có động tĩnh gì. Nhã Lạc sốt ruột, cô đành phải gọi cho anh

Ánh trắng len lỏi chiếu vào bóng lưng cô gái nhỏ. Chuông điện thoại vẫn đang đổ, nhưng không ai bắt máy ...

Khi cô định tắt máy, cuối cùng cũng có tín hiệu. Một giọng nữ vang lên lại mang một chút mỉa mai

" Nhã Lạc, mày thật biết phá người khác. Mày muốn hỏi Trịnh Hàm phải không, anh ấy đang ở với tao hahahaha "

Nhã Lạc cầm nín, giọng nữ đó là chị cô, Nhã Tư Ý. Cô bình tĩnh đáp lại, giọng nói bình thản

" Xin lỗi vì đã làm phiền "

Nhã Lạc cúp máy, trái tim nứt ra từng mảnh. Cô không mạnh mẽ đến vậy, ít ra khi đứng trước tình yêu ... cô sẽ chỉ là một con ngốc mà thôi

Nhã Lạc bước lên cầu thang, từng bước chân dần trở lên nặng nề

Cô biết anh yêu Nhã Tư Ý nhưng cô vẫn lún sâu vào. Cô biết anh cưới cô chỉ để thay Nhã Tư Ý chịu mọi chỉ trích. Cô biết tất cả ... nhưng ... tại sao cô lại cố chấp như vậy?

Nhã Lạc nhìn phía bầu trời đêm, chắc hẳn bây giờ. Anh và cô ta đang hạnh phúc ân ái với nhau. Nhưng anh có biết, có người vẫn đang đợi anh về không?

...

Lúc Nhã Lạc thức dậy chỉ mới có 5 giờ rưỡi, cô muốn ngủ thêm nhưng ngủ không được. Cô đi tới cạnh bàn trang điểm, vuốt ve mái tóc dài này của mình. Cô còn nhớ anh nói anh thích nhất là mái tóc của cô. Chỉ vì một câu nói của anh mà cô luôn giữ gìn bộ tóc này như châu báu

Chiếc lược nện trên mái tóc đen dài, một vài sợi tóc rơi ra. Nhã Lạc nhún mày, cô chưa bao giờ bị rụng tóc. Sao hôm nay có thể ...

Nhã Lạc không nghĩ nhiều, cô thay đồ bước xuống lầu

Đập vào mắt cô là hình bóng của một cô gái đồ dài trên chiếc ghế sofa. Nhã Lạc bước tới, nhìn thẳng vào gương mặt của cô ta

" Chị tới đây làm gì? "

Nhã Tư Ý nhấp một ngụm trà, sau đó nhẹ nhàng đặt ly xuống bàn

" Nhà này sớm muộn cũng là của chị, chị không được tới sao? "

Nhã Lạc cười khinh bỉ

" Ngày nào tôi còn là vợ của Trịnh Hàm thì ngày đây đây là nhà của tôi "

"Ồ, mạnh mẽ đấy "

Nhã Tư Ý liếc nhìn ra ngoài sân, chiếc xe thể thao của anh đang tiến vào. Cô ta đứng dậy, bước lên cầu thang

Nhã Lạc cảm thấy bất an, liền la lên

"Chị muốn làm gì "

Nhã Lạc không kịp hoàn hồn, chỉ thấy Nhã Tư Ý cả người lảo đảo. Dòng máu đỏ tươi từ hạ thân chảy ra

Trịnh Hàm bước vào, cảnh tượng này lọt vào mắt anh. Anh chạy đến bên Nhã Tư Ý, ôm cô ta lên. Nhã Tư Ý níu vạt áo anh, giọng nói thều thào yếu ớt

"Mau, cứu ... cứu con chúng ta "

Trịnh Hàm hướng cặp mắt như hổ nhìn vào Nhã Lạc. Tựa như muốn ăn tươi nuốt sống cô, lúc đi ngang qua cô. Anh đập cô một cái, cô liền ngã xuống. Đầu đập vào cạnh bàn

Nhã Lạc cảm thấy đầu óc choáng váng. Nhã Tư Ý thế mà lại giết chính con của mình chỉ để hãm hại cô. Rốt cuộc cô ta có thể tàn nhẫn đến mức nào chứ ...

...

Trịnh Hàm về đến nhà, chỉ thấy Nhã Lạc nằm bất tỉnh bên chiếc bàn. Anh thoáng lên tia đau lòng, nhưng lại nhanh chóng biến mất. Trịnh Hàm bước qua cô như không có chuyện gì. Anh cứ bỏ mặc cô cho cô nằm đấy

Anh đã nghĩ khi về nhà sẽ hành hạ cô đau đến chết đi sống lại. Nhưng khi nhìn thấy cô, anh lại không làm được...

Nhã Lạc lơ mơ tỉnh dậy, đầu cô đau như búa bổ

Cô thấy anh đã về, anh không làm gì cô sao?

Nhã Lạc lên lầu thay đồ, sau đó đi một mạch đến bệnh viện. Cô yêu tính mạng mình như vậy, sao có thể qua loa

...

"Bác sĩ đầu tôi có sao không "

Vị bác sĩ nhìn cô sau đó lại lắc đầu buồn bã

"Đầu cô tạm thời không sao cả, nhưng cô phải chuẩn bị tinh thần nghe tôi nói "

Nhã Lạc hồn bay phách lạc, cô bị bệnh gì sao? Hơn nữa nhìn mặt bác sĩ lại nghiêm trọng như vậy. Nhã Lạc khẽ gật đầu

"Cô bị ung thư phổi giai đoạn thứ hai, các khối u đang di căn từ tế bào này sang tế bào khác. Nguy hiểm hơn nữa ... là cô đang mang thai "

Nhã Lạc thần thờ, thì ra là vậy ... dạo này cô hay rụng tóc. Cũng vì căn bệnh này sao???

Vị bác sĩ lại nói tiếp

"Nếu cô bỏ đứa bé và tiếp nhận điều trị ... "

Lời còn chưa kịp nói hết đã bị Nhã Lạc cắt đứt

"Tôi không bỏ đứa bé, tôi nhất định phải sinh nó ra khỏe mạnh "

HẾT CHƯƠNG 1

Bạn đang đọc truyện *Gặp Nhau Chưa Chắc Đã Là Hữu Duyên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Nhã Lạc bước đi trên con phố nhỏ, gió xào xạc thổi qua tai. Cô lại nhớ tới lời vị bác sĩ nói

"Tiểu thư, cô phải suy nghĩ cho thật kĩ. Nếu cô quyết định giữ lại đứa bé thì không thể tiếp nhận điều trị. Nếu như vậy ... khi sinh đứa nhỏ ra thì đồng nghĩa với việc cô phải đánh đổi sinh mạng mình "

Nhã Lạc khi đó đã kiên quyết giữ đứa bé lại. Cô đưa tay xoa chiếc bụng nhỏ của mình. Con à, mẹ làm vậy là đúng, đúng không con? Con là niềm hy vọng duy nhất trong cuộc đời của mẹ. Là sự kết tinh giữa mẹ và người mẹ yêu. Dù có đánh đổi sinh mạng này, mẹ cũng sẽ bảo vệ con. Nếu con sinh ra không có được gia đình trọn vẹn thì đừng trách mẹ con nhé?

Nhã Lạc cũng không biết mình về tới nhà bằng cách nào. Bước vào phòng khách, Nhã Tư Ý cùng Trịnh Hàm đang ngồi đó. Trên bàn là một tờ đơn ly hôn đã có một chữ ký của anh

Nhã Tư Ý nhìn thấy Nhã Lạc thì kích động. Cô ta đi về phía Nhã Lạc, giơ tay lên muốn đánh cô. Trịnh Hàm kịp thời giữ tay cô ta lại, anh gầm lên

" Tư Ý, đừng làm loạn nữa "

Nhã Lạc bàng hoàng, anh là đang bảo vệ cô sao? Trịnh Hàm trước giờ luôn cưng chiều Nhã Tư Ý. Vì ả ta, anh có thể làm tất cả. Nhưng giờ đây anh vì cô mà gầm lên với ả

Nhã Tư Ý viên mắt đỏ hoe, lấy tay chỉ thẳng vào mặt cô

" Anh ... anh đang bảo vệ con hồ ly tinh đó sao. Chính nó, chính nó đã giết chết con của chúng ta "

Trịnh Hàm nhíu mày, anh hạ thấp giọng

" Tư Ý, đủ rồi. Anh có chuyện riêng muốn nói với cô ta. Em vừa sảy thai, sức khỏe vẫn còn yếu. Lên lầu trước đi, được không? "

Nhã Tư Ý giận đến đỏ mặt, nhưng ả ta vẫn phải ngậm đắng nuốt cay đi lên lầu

Phòng khách chỉ còn Trịnh Hàm và cô

Anh nhìn cô chăm chăm, cô gái này vẫn như lần đầu anh gặp. Nhẹ nhàng, mỏng manh, chỉ cần một cơn gió, cũng có thể thổi cô bay đi mất. Anh nhìn tờ đơn ly hôn trên bàn sau đó đưa cho cô

" Ký vào đi, tôi còn phải cưới Tư Ý làm vợ "

Nhã Lạc cười chua xót, cô và anh lúc đầu kết hôn đơn giản qua loa. Bây giờ ly hôn cũng nhanh như vậy. Nhã Lạc yếu ớt ra điều kiện

" Tôi có một yêu cầu "

" Tiền chứ gì, không thành vấn đề. Lúc kết hôn tôi cho cô tiền, đương nhiên ly hôn cũng sẽ không bạc đãi cô "

Nhã Lạc sững sờ, thì ra trong mắt anh. Cô vẫn luôn là một người đào mỏ

" Không, tôi không cần tiền "

Trịnh Hàm nhíu mày, không phải cô cưới anh vì tiền sao?

" Vậy cô muốn thế nào? "

" Tôi muốn anh ở bên tôi 3 ngày. Cùng tôi sống như một cặp vợ chồng thực thụ. Sau 3 ngày tôi sẽ ly hôn và biến mất khỏi cuộc đời anh "

Mãi mãi ...

Đáy mắt anh loáng thoáng vẻ ngạc nhiên, cô vậy mà ... anh nở nụ cười mỉa mỉ

" Được, tôi chấp nhận "

Nhã Lạc nhìn theo bóng lưng anh bước lên lầu. Cô cười khinh bỉ chính mình. Cuối cùng ... cô lại phải dùng cách thức này để ở bên anh

...

Sáng hôm sau, khi Nhã Lạc vừa thức giấc. Cô đã nghe thấy tiếng hét thất thanh từ phòng của Nhã Tư Ý

Cô chạy qua xem có chuyện gì, vừa chạy qua thì thấy Trịnh Hàm ôm cô ta vào lòng. Vuốt ve an ủi, anh ... chưa từng dịu dàng với cô như vậy

Nhã Tư Ý nhìn thấy cô thì sắc mặt trắng bệch. ả xóc chân lên, chạy lại bóp cổ cô. Nhã Lạc bị bóp cổ rất khó thở, cô đẩy ả ta ra. ả thuận thế ngã xuống đất, Nhã Lạc thở hắt ra

"Chị, chị làm cái gì vậy. Mới sáng sớm mà điên điên khùng khùng "

Nhã Tư Ý tím tái mặt mày, ả chỉ thẳng vào cô

"Mày ... mày giết chết con tao. Đêm qua tao mơ thấy nó về, nó khóc nó bắt mày đền mạng. Mày mau đền mạng đi "

Trịnh Hàm đỡ Nhã Tư Ý đứng dậy. Anh quát to

"Nhã Lạc, đừng tưởng tôi dung túng cô thì cô muốn làm gì thì làm. Mau quỳ xuống xin lỗi Tư Ý "

Nhã Lạc đau xót, chống cô ở trước mặt cô mà lại bảo vệ tiểu tam. Còn bắt cô quỳ xuống ... Cô nhìn anh thê lương đến lạ thường

"Trịnh Hàm, nếu em nói em không đẩy chị ấy thì sao. Anh có tin không? "

Trịnh Hàm lúc này có hơi dao động, trái tim anh như bị khoét một lỗ. Đau đớn vô cùng, chính bản thân anh cũng không hiểu vì sao anh lại có cảm giác này ...

Nhã Tư Ý thấy được vẻ dao động trong mắt anh, ả nhanh chóng kéo anh trở về

"Trịnh Hàm, anh đừng nghe cô ta nói lung tung. Chính cô ta đã đẩy em, anh cũng thấy rồi còn gì "

Trịnh Hàm nhanh chóng quay trở về với sự lãnh đạm thường ngày. Sao anh có thể mềm lòng với cô? Chính cô đã giết mất con anh và Tư Ý cơ mà. Anh đưa đôi mắt lạnh lẽo nhìn cô

"Quỳ xuống "

Nhã Tư Ý thấy cô không quỳ, ả đá vào một bên chân của cô. Khiến cô mất đà, quỳ xuống

Nhã Lạc vì muốn bảo vệ đứa bé trong bụng mà vứt bỏ tôn nghiêm. Nếu cô không làm theo ý họ, họ sẽ làm tổn thương bào thai trong bụng cô mất ...

Nhã Lạc yếu ớt lên tiếng

"Xin lỗi "

Nhã Tư Ý đắc ý, ả giả vờ không nghe thấy

"Cái gì? Nói lại coi, tao nghe không rõ "

"Xin lỗi ... "

HẾT CHƯƠNG 2

Bạn đang đọc truyện *Gặp Nhau Chưa Chắc Đã Là Hữu Duyên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Nhã Lạc là vì bất đắc dĩ, cô là vì bảo bối của cô. Nếu không cô cũng sẽ không bao giờ quỳ dưới chân ả ta

Nhã Tư Ý cười sáng khoái, cô ta khoái chí nhìn Nhã Lạc đang quỳ dưới chân mình

"Nhã Lạc, mày cũng chỉ được tới đó thôi sao "

Ả ta đưa tay lên sờ vào gương mặt cô

"Gương mặt này, nếu rạch một nhát ở đây thì sao nhỉ? "

Nhã Lạc đẩy tay cô ta ra, cô lau chỗ bị ả ta sờ vào

"Dơ bẩn "

"Mày, mày dám "

Trịnh Hàm đứng một bên cảm thấy ngứa mắt Nhã Tư Ý vô cùng. Anh chưa bao giờ ngứa mắt ả như vậy, nhìn thấy ả sỉ nhục cô. Anh muốn lại tát ả một cái, nhưng sao anh có thể tát người anh yêu? Anh quát vào mặt ả

"Đủ rồi, cô làm loạn đủ chưa. Cô ta cũng đã xin lỗi rồi "

"Nhưng, nhưng ... "

Nhã Tư Ý lại bắt đầu sứt sứt, cô ta làm động tác lau nước mắt

Trịnh Hàm chán ghét liếc nhìn cô ta. Sau đó đi ra khỏi phòng, Nhã Tư Ý sợ anh giận ả. Liền riu rít đuôi theo

Nhã Lạc thấy đôi nam nữ đã đi mất, cô từ từ đứng dậy. Phúi hết bụi trên đầm ngủ. Cô lại lúi thúi quay về phòng ...

...

Với hẹn ước ba ngày giữa anh và cô, cô đã đặt hai chiếc vé đi Pháp

Sáng hôm nay cô đã dậy từ sớm, chuẩn bị đồ đạc thật chu toàn. Lúc đi có người đón cô ra sân bay

Khi lên máy bay thì đã thấy anh ngồi sẵn chờ cô, bộ dạng anh trông như đang ngủ. Cô sợ anh thức giấc nên cử động rất nhẹ nhàng. Bỗng giọng nói trầm ấm của anh vang lên

"Tối rồi ả? "

Nhã Lạc mỉm cười, thì ra anh không có ngủ

"Vâng, em chuẩn bị một ít đồ sau đó mới ra sân bay. Anh đợi em lâu chưa? "

"Cũng không lâu lắm "

Nhã Lạc nhìn ra cửa sổ, sau đó lại quay qua anh hàn thuyên chuyện cũ. Cô thì thoáng sẽ cười, anh đôi khi sẽ liếc trộm cô một cái. Thì ra cô cười lại đẹp tới như vậy ... nhưng anh đang đeo kính râm, cô đương nhiên sẽ không biết là anh đã nhìn trộm cô

Lúc máy bay gần hạ cánh, anh cảm thấy một bên vai hơi nặng nặng. Nhìn qua thì thấy cô gái nhỏ đã ngủ say từ lúc nào

Gần đây cô ngủ hơi nhiều, đó đều là triệu chứng khi mang thai. Nhưng anh nào có biết ...

...

Trịnh Hàm cùng Nhã Lạc đã về tới khách sạn. Anh thuê một trong những khách sạn cao cấp nhất thành phố Paris

Nhã Lạc liếm môi, cô hỏi anh rất nhẹ nhàng

"Trịnh Hàm, ngày mai ... chúng ta có thể đi tham quan cung điện Versailles không? Em rất thích nó "

Trịnh Hàm không cần nghĩ ngợi gì nhiều. Anh trả lời qua loa

"Tùy cô "

"Vâng hi hi "

...

Cung điện Versailles nguy nga tráng lệ, cung điện được xây vào những năm cuối của thế kỷ XVI dưới bàn tay vàng của kiến trúc sư Le Vau

Nhã Lạc đứng trước cổng cung điện, mắt sáng rực như sao. Cô nghịch ngợm như một đứa trẻ, lúc lại chạy qua bên này. Lúc thì chạy qua bên kia, Trịnh Hàm kiên nhẫn đi theo cô. Thấy cô vui vẻ, khóe miệng anh bất giác mỉm cười

Cô đi lại kéo tay anh

"Này anh biết vua Louis 14 không. Đó là vị vua vĩ đại nhất lịch sử nước Pháp đấy "

"Ừm, thì sao? "

Cô lờm quýt anh một cái

"Cái đồ nhật nhều nhà anh, đúng là không biết gì cả. Sử sách chép lại rằng, vương hậu của vua Louis 14 là Maria Theresa. Nhưng người ông yêu thật sự lại là một cô gái tên Mary Catherina "

Trịnh Hàm nhủu mày nhìn cô, giọng có hơi bất mãn

" Không ngờ cô còn có sở thích này "

" Giờ anh mới biết sao "

Anh làm sao biết được chứ, anh có ngó ngang cô bao giờ đâu. Nhã Lạc lại nói tiếp

" Em rất ngưỡng mộ tình yêu mà Louis 14 dành cho Mary Catherina. Nghe nói ngài ấy vì bà mà xây cả một cung điện xa hoa. Không biết khi nào anh mới xây cho em nhĩ? Hihi "

Trịnh Hàm nhìn cô, buông ra một câu

" Sẽ không có ngày đó "

Nhã Lạc bĩu môi

" Hừ, không thì thôi "

Nhìn thấy dáng vẻ trẻ con này của cô. Trái tim anh như bị cô ăn cướp mất. Nhã Lạc ở trước mặt anh luôn hiền hòa, điềm đạm. Không ngờ cô vẫn còn một mặt dễ thương như vậy ...

Nhã Lạc bỗng ho khan, cô ho dai dẳng và liên tục. Cô lấy chiếc khăn giấy che lên miệng. Lúc mở ra thì thấy vết đốm màu vàng pha một chút máu

Nhã Lạc nhanh chóng vứt miếng giấy vào thùng rác. Trịnh Hàm thấy dáng vẻ kỳ lạ của cô, anh nhăn mặt

" Cô sao vậy? "

" Em không sao, chỉ ho một chút thôi mà "

Anh ... là đang quan tâm cô sao?

Trịnh Hàm thấy cô không sao cũng ậm ờ cho qua

Tiếng chuông điện thoại từ đâu reo lên ...

HẾT CHƯƠNG 3

Bạn đang đọc truyện *Gặp Nhau Chưa Chắc Đã Là Hữu Duyên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Trịnh Hàm nhăn mặt, rõ ràng anh đã tắt điện thoại. Vì muốn cho cô 3 ngày trọn vẹn nhất, cũng coi như món quà cuối cùng dành cho cô

Anh liếc nhìn số máy gọi tới, là số máy gọi khẩn cấp. Số máy này sẽ do thư ký gọi cho anh vào trường hợp khẩn cấp nhất. Trịnh Hàm nhanh chóng bắt máy, bên kia giọng nói của thư ký rất hoảng hốt. Có thể nghe được tiếng thở dốc

" Giám đốc, có chuyện lớn rồi. Bản hợp đồng khu đất gần bờ biển đã bị lấy cắp. Giá cổ phiếu của chúng ta đang tuột không phanh, nếu cứ tiếp tục đà này thì bên công ty A sẽ giành được khu đất đó mất "

Trịnh Hàm đen mặt, anh siết chặt tay thành nắm đấm

" Đã tra ra là ai làm chưa? Kẻ nào làm, tôi sẽ giết chết kẻ đó "

Tên thư ký ấp úng

" Dạ ... dạ đã tra ra rồi ạ. Là ... là phu nhân ạ. Các người hầu trong biệt thự nói đã thấy phu nhân đi vào thư phòng của giám đốc, còn cầm ra một bìa giấy. Các camera chúng ta lắp đều bị vô hiệu hóa "

" Được tôi biết rồi, kêu mọi người cố gắng cầm cự. 30p nữa tôi sẽ trở về "

Nhã Lạc nhìn thấy sắc mặt anh thay đổi, trong lòng lo lắng không yên

" Sao vậy anh? "

Trịnh Hàm nhìn thẳng vào đôi mắt Nhã Lạc

" Cô có chuyện gì giấu tôi không? "

" Em không có "

Anh bóp cằm cô, ánh mắt dần trở nên hung dữ, anh gằn giọng

" Có hay không? "

Nhã Lạc cảm thấy cằm mình sắp bị anh bóp nát, cô giữ tay anh cố gắng kéo ra. Đôi môi khó khăn bật ra vài chữ

" Không ... không có "

Trịnh Hàm cảm thấy nếu cứ tiếp tục anh sẽ giết cô mất. Anh biết anh không thể ra tay với cô, vào khi nấy anh thậm chí đã muốn bóp chết cô, nhưng anh không thể. Anh buông cô ra, đôi mắt hiện lên tia băng lãnh. Nhã Lạc bị bóp đau đến choáng váng, anh trước mặt cô bây giờ như trở thành một người khác. Rốt cuộc chuyện gì đã làm anh trở nên như vậy?

Trịnh Hàm quay mặt bước đi, một khắc cũng không quay lại nhìn cô

Nhã Lạc bị bỏ lại giữa dòng người, cô như một đứa trẻ lạc lối

Cung điện Versailles rực rỡ, đẹp đẽ đến vậy. Không phải cô luôn mong ước được tới đây cùng người cô yêu sao? Tại sao bây giờ ... tìm lại đau thế này

Nhã Lạc mặc cho những giọt nước mắt chảy xuống. Cô cố gắng mỉm cười, đôi tay nhẹ nhàng xoa chiếc bụng vừa nhô lên. Nếu ba con đã không đi, vậy mẹ con mình đi nhé bảo bối

Mẹ sẽ dẫn con đi tham quan nhé, nếu không đưa con đi. Mẹ sợ rằng sau này sẽ không có cơ hội nữa ...

Anh cuối cùng vẫn bỏ cô lại một mình ...

Giữa quảng trường to lớn, bóng lưng của Nhã Lạc trải dài xuống mặt đất. Nơi đây, đầy rẫy những cặp tình nhân. Họ chìm đắm trong những nụ cười hạnh phúc, nữ e thẹn, nam che chở. Tạo thành một bức tranh thật mỹ lệ

Nhã Lạc nhìn thấy phía trước có một chiếc xe bán kẹo hồ lô dành cho tình nhân. Cô liền mua một cặp

Viên kẹo khi cắn vào sẽ có vị ngọt, nhưng khi Nhã Lạc cắn vào, vị đắng tràn đầy khoang miệng. Không phải kẹo hồ lô rất ngọt sao? Tại sao cô ăn lại thấy đắng như vậy?

Nhã Lạc ăn hết cả hai xiên kẹo, nước mắt lại lặng lẽ rơi ...

...

Nhã Lạc ngồi thẩn thờ ở ghế, cô cũng không rõ đã bao lâu rồi. Chỉ thấy sắc trời đã tối, hoàng hôn đã trôi. Chỉ còn lại những áng mây bành bồng

Cũng đến lúc về rồi nhỉ? Hôm nay chơi thế cũng đủ rồi

Nhã Lạc vừa đứng dậy, cô trở nên kích động khi trông thấy bóng lưng anh ở phía xa xa. Anh đang đứng cạnh hồ nước

Trong mắt Nhã Lạc lúc này chỉ còn lại bóng hình của Trịnh Hàm

Cô đi tới gần người đàn ông, ôm chặt lấy anh. Người đàn ông đẩy cô ra

Nhã Lạc ngược mặt lên nhìn, là một gương mặt hoàn toàn xa lạ. Cô sững sờ, không phải là Trịnh Hàm ... đúng rồi, sao anh có thể ở đây chứ. Dù biết là vậy, khi nãy cứ ngỡ là anh cô đã rất vui mừng ...

Nhã Lạc bất ngờ bị đẩy bả vai, nhìn lại là một cô gái trẻ. Cô gái liếc nhìn Nhã Lạc

" Đây cô kia, cô làm gì bạn trai tôi thế hả "

Nhã Lạc biết cô đã nhận lầm người, liền cúi người xin lỗi

" Xin lỗi, tôi nhận lầm người rồi "

Cặp nam nữ thấy cô đã xin lỗi thì cũng quay người đi mất. Cô gái khoác tay người đàn ông, dựa vào vai anh mà bước đi. Nhã Lạc bắt gặp mỉm cười, thật là hạnh phúc ... không biết khi nào cô mới có thể khoác tay và dựa vào vai anh như vậy?

...

Nhã Lạc trở về khách sạn, hành lý của anh vẫn còn ở đây. Cô dọn hành lý của mình vào một cái va li, quần áo của cô cũng không nhiều lắm

Nhã Lạc lấy từ trong túi ra một cái khăn choàng cổ bằng len màu đỏ. Chiếc khăn này là tự tay cô đan cho anh, mùa đông cũng đang tới gần rồi. Cô nhẹ nhàng đặt chiếc khăn xuống giường

Trịnh Hàm, vĩnh biệt anh! ...

HẾT CHƯƠNG 4

Bạn đang đọc truyện *Gặp Nhau Chưa Chắc Đã Là Hữu Duyên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Trịnh Hàm sau khi rời khỏi thành phố Paris, anh liền chạy thẳng về công ty

Thị trường chứng khoán tuy có chút hỗn loạn, nhưng tạm thời đã giải quyết được. Tuy vậy nhưng bản hợp đồng vẫn biệt tăm biệt tích. Bản hợp đồng đó đối với anh rất quan trọng, nếu giành được khu đất này. Công ty sẽ loại bỏ được một đối thủ mạnh

Lúc này đã gần 12 giờ đêm, đường phố rất ít người qua lại. Trịnh Hàm nhớ lại việc hồi chiều, có phải anh đã quá nóng vội không? Nhờ đâu thật sự không phải là Nhã Lạc làm? ...

Dòng suy nghĩ của anh bỗng bị cắt đứt bởi một bóng hình. Cô gái đeo kính râm màu đen, bước đi trông rất cảnh giác. Trịnh Hàm nhận ra cô gái đó, đó là Nhã Tư Ý!

Nhưng ả làm gì ở đây vào nửa đêm như vậy?

Cô gái nhanh chóng rẽ vào một con hẻm. Trịnh Hàm bước xuống xe, theo sát sau lưng ả. Anh núp đằng sau bức tường

Nhã Tư Ý ngoảnh nhìn xung quanh, khi thấy đã an toàn. ả tiến lại gần một căn nhà trong con hẻm, ả gõ cửa

" Cộc cộc "

Khoảng 5 phút sau, một người đàn ông trung niên bước ra. Phía sau lưng đi theo ông ta là hai vệ sĩ

Nhã Tư Ý cười ma mị, ả cởi bỏ chiếc kính râm ra. Hôm nay ả mặc một bộ đồ bó sát người, bộ đồ càng làm tôn lên vóc dáng đầy đặn của ả

" Diệp tông "

Diệp Hạch nhìn ả gật đầu một cái. Nhã Tư Ý lấy trong túi ra một chiếc bì giấy màu nâu nhạt, hai tay đưa cho Diệp Hạch

" Đồ của ngài đây "

Trịnh Hàm núp đằng sau bức tường không thể nào tin nổi vào mắt mình. Đó không phải là bản hợp đồng sao? Vì bản hợp đồng được bỏ vào một chiếc bì giấy có thiết kế đặc biệt. Thế nên Trịnh Hàm vừa nhìn thấy đã nhận ra

Diệp Hạch vừa nhìn thấy bản hợp đồng, hai mắt đã sáng lên. Ông ta cầm chiếc bì giấy ngắm ngía một hồi. Sau khi đã chắc chắn mới đưa cho hai vệ sĩ ở phía sau

Nhã Tư Ý nhanh chóng sà vào lòng của Diệp Hạch, giọng nói dịu dàng quyến rũ

" Diệp tông, um, đêm nay hãy để cho Tư Ý phục vụ ngài "

Diệp Hạch nắn bóp bộ ngực của ả, ả khẽ rên lên

Trịnh Hàm đứng từ xa trông thấy cảnh tượng đó, đáy mắt chứa vẻ ngông cuồng nhưng lại mang chút tự giễu

Anh nén giận quay về xe, rút điện thoại ra gọi cho Nhã Tư Ý

" Alo, Hàm à anh gọi em có chuyện gì vậy "

" Cô đang ở đâu? "

Nhã Tư Ý chợt cảm thấy lạnh sống lưng

" Em ... em đang ở nhà bạn "

" Quay về "

" Nhưng ... nhưng "

" Quay về "

Giọng nói chắc chắn của anh vang lên, mang theo sự cảnh báo. Trịnh Hàm thế mà lại nói một câu tới hai lần. Nhã Tư Ý rợn hết cả tóc gáy, đang yên đang lành sao lại gọi ả về gấp như vậy

" Vâng vâng, em về liền ạ "

...

Lúc Nhã Tư Ý bước vào, ả cảm thấy ngôi nhà bỗng trở nên u ám. Ngoài trời đổ mưa to, mây đen giăng đầy trời

Thân ảnh to lớn của anh đứng đó, anh xoay lưng về phía ả

Nhã Tư Ý chạy lại ôm anh từ phía sau, ả lên giọng nũng nịu

" Anh à, người ta nhớ anh chết đi được "

Trịnh Hàm xoay lại, cầm hai tay ả đang đặt ở eo mình lên. Nhã Tư Ý nhắm mắt hưởng thụ, ả biết mà. Chẳng có chuyện gì xảy ra cả ...

" Chát "

Cái bạt tai của anh vừa vụt rơi vào khuôn mặt ả, Nhã Tư Ý ngã ngồi xuống đất, khóe miệng rách ra. ả đưa tay ôm mặt, ánh mắt nhìn anh kinh ngạc tột cùng

" Sao anh đánh em "

Trịnh Hàm dứt tay vào túi quần, về mặt anh vô cảm

" Bàn hợp đồng đâu? "

" Bàn ... bàn hợp đồng nào? "

Nhã Tư Ý run rẩy, ả chưa bao giờ sợ đến như vậy

Trịnh Hàm ngồi xổm xuống trước mặt ả. Bàn tay vuốt ve mái tóc của ả, anh dùng sức giật một cái

Nhã Tư Ý cảm thấy tóc sắp lìa khỏi đầu, ả hét lên

" Á á, cứu cứu tôi với "

" Có lẽ phải cho cô ném thử cái giá dăm chơi Trịnh Hàm này nó ra sao "

Nhã Tư Ý giữ lấy đầu mình, ả không ngừng cầu xin

" Xin ... xin anh bỏ ra. Tôi sẽ gãy cổ mất "

Trịnh Hàm nhìn thấy ả vật vờ, đúng là sắp gãy cổ thật. Anh đương nhiên sẽ không để ả được chết yên ổn. Anh buông tóc ả ra

Đứng dậy phất sạch tay mình, anh ra hiệu. Hai vệ sĩ áo đen cao to từ ngoài bước vào, hai người giữ lấy ả mà lôi đi

Nhã Tư Ý ra sức giãy giụa

" Buông ra, tôi có điều muốn nói "

Trịnh Hàm phất tay, hai vệ sĩ liền buông ta

Nhã Tư Ý nhìn anh, hai mắt mở to lên. Giọng nói của ả trở nên biến dạng, không còn vẻ dịu dàng nũng nịu nữa

"Trịnh Hàm à, anh thật ngu ngốc. Đứa em gái thân yêu của tôi cũng ngu ngốc y như anh vậy "

HẾT CHƯƠNG 5

Bạn đang đọc truyện *Gặp Nhau Chưa Chắc Đã Là Hữu Duyên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Nhã Tư Ý cười ha hả, ả điên rồi. Phải, ả điên rồi, ả nói với giọng điệu ngả ngớn

"Anh vẫn nghĩ Nhã Lạc thật sự đẩy tôi té cầu thang sao? Nó có gan làm như vậy à? "

Trịnh Hàm sững sờ, anh nắm chặt cổ tay cô ả

"Ý cô là sao? "

Nhã Tư Ý lại cười

"Hahahaha ... nó không đẩy tôi, là tôi tự mình lăn xuống đó. Sao hả? Bất ngờ không? "

Trịnh Hàm đẩy ả ta một cái, Nhã Tư Ý văng ra xa. Cả thân đập vào cạnh bàn

"Cô là loại đàn bà lòng dạ rắn rết "

Nhã Tư Ý cười khẩy, cô ả đã nhận ra sự khác thường của anh từ lâu. Người anh yêu trước giờ luôn là Nhã Lạc, chỉ là anh không nhận diện được tình cảm của mình mà thôi. Anh chưa bao giờ yêu Nhã Tư Ý ả cả

Nếu anh đã không thuộc về ả, ả nhất định phải khiến anh tán bại gia sản

"Dù sao đứa bé đó cũng không phải con anh, anh xót cái gì? "

Đứa bé đó là một sự cố ngoài ý muốn của ả trong một lần uống say. Lần đó ả ngã xuống vừa tiện loại bỏ đứa bé và hãm hại Nhã Lạc. Đúng là một công đôi việc mà

Trịnh Hàm tiến lại bóp cổ Nhã Tư Ý, cô ả sắp nghẹt thở tới nơi. Anh không thể để ả chết dễ như thế được, phải để hành hạ từ từ ...

Trịnh Hàm ra lệnh cho hai tên vệ sĩ

"Đem cô ta nhốt vào nhà giam, sử dụng biện pháp tra tấn tàn nhẫn nhất cho tôi "

Nhã Tư Ý sống chết không chịu đi, hai tên vệ sĩ mặc kệ ả kêu gào. Bất chấp lời đi, ả vừa bị lôi đi. Miệng lại không ngừng nguyên rủa anh

"Trịnh Hàm, tôi tốt xấu gì cũng đã ở bên anh một năm trời. Anh là đồ quái thú, anh nhất định sẽ sống không bằng chết hahaha ... Con bé Nhã Lạc đó cũng xong rồi haha, anh chuẩn bị mà nhặt xác nó đi "

Ả vừa nói như vậy là muốn ám chỉ điều gì? Nhã Lạc? Nhã Lạc làm sao?

Trịnh Hàm vừa muốn hỏi cho rõ ràng, Nhã Tư Ý đã bất tỉnh

Chết tiệt

...

Đêm đó Trịnh Hàm đặt chuyến bay sớm nhất tới Paris. Nhã Lạc ... chờ anh, anh nhất định sẽ bù đắp cho em

Trịnh Hàm trở về khách sạn, đồ đạc của cô đã không còn ở đây. Chỉ còn lại chiếc khăn choàng cổ bằng len màu đỏ nằm trên giường

Anh chưa bao giờ sợ hãi như lúc này, anh sợ rồi. Anh sợ mất cô rồi, Nhã Lạc, em đang ở đâu?

Trịnh Hàm chạy như một người điên đến quảng trường ở cung điện Versailles. Anh biết mình sai rồi, sai trăm trọng. Nếu Nhã Lạc có mệnh hệ gì, cả đời này anh không thể tha thứ cho bản thân mình mất

Đèn đường vẫn sáng, đường phố không còn một bóng người

Chỉ còn lại bóng lưng chàng trai ... đi tìm bóng hình cô gái

Trịnh Hàm lái xe đi khắp tất cả những nơi cô có thể đến. Trên cổ luôn choàng chiếc khăn len mà cô để lại. Mùa đông đến, mang theo cái lạnh buốt giá thấm đượm tâm hồn

Ngoài trời tuyết đã bắt đầu rơi, cái lạnh bao trùm cả thành phố Paris

Anh vừa lái xe vừa gọi điện thoại

" Đã tìm thấy phu nhân chưa? "

" Dạ chưa thưa giám đốc, người của chúng ta vẫn đang ra sức tìm kiếm "

Trịnh Hàm đập tay vào vô lăng. Cô có thể đi đâu chứ, một cô gái trong người không còn gì. Lại dám bỏ đi một mình, không biết cô có mặc đủ áo ấm không? Có mang đủ tiền để thuê tạm một khách sạn hay không?

Nếu như hồi chiều anh không nặng lời với cô, có lẽ cô cũng đã không bỏ đi

Là do anh nóng vội, chưa tìm hiểu kỹ mọi chuyện đã đổ hết lên đầu cô. Anh chiến đấu trên thương trường bao nhiêu năm, tại sao tới việc này cũng không nhận thức được

Trịnh Hàm bị sự tự trách dày vò tâm hồn. Nếu không tìm ra cô, anh sẽ phát điên mất

Nhã Lạc, Nhã Lạc, chờ anh tìm thấy em. Nhất định sẽ bù đắp cho em, nhất định ...

Trịnh Hàm nửa tỉnh nửa mơ, trong đầu anh chỉ còn bóng hình Nhã Lạc. Anh cảm thấy phía trước có thứ gì đó tiến về phía mình

" Rầm "

...

Nhã Lạc đi trên con phố, cô tranh thủ ngắm ngía thành phố Paris này. Vì chỉ còn ngày mai nữa thôi cô sẽ rời khỏi đây và trở về Bắc Kinh

Cô ra đi mang theo số tiền 20 tỷ lúc kết hôn với anh cùng của hồi môn của mình. Nhưng cô đã dành số tiền đó vào việc ngăn chặn anh tìm ra cô trong 2 năm. Với thể lực của anh, tìm ra cô là chuyện dễ như trở bàn tay. Cô buộc phải sử dụng biện pháp này ... ít nhất trong 2 năm này, anh sẽ không tìm thấy cô

Nhã Lạc cảm thấy tuyết rơi ngày càng dày đặc, làn gió băng giá phả vào mặt cô khiến toàn thân cô run cầm cập. Cô biết nếu cứ đi như vậy sẽ không tốt cho cô và bảo bối

Nhã Lạc lại ho khan, dạo này cô rất hay ho ra đờm kèm theo máu. Cô biết đây là triệu chứng của bệnh ung thư, vì thế lúc nào trong túi cô cũng luôn có giấy và kẹo ngậm. Kẹo ngậm này được bác sĩ kê đặc biệt, ngậm vào sẽ giúp cô ngừng ho khan

Phía bên kia đường là một quán cafe, mở cửa 24/24

Nhã Lạc cũng cảm thấy bản thân mình kì lạ, đã là canh ba rồi mà cô còn đi ra ngoài đường. Nhã Lạc vừa lắc đầu vừa khẽ cười, vậy cô đành vào quán cafe đó ngồi chờ vậy

Nhã Lạc thấy đèn giao thông đều đã tắt hết, cô cảm thấy giờ này ngoài đường chắc cũng không còn xe

Lúc đi qua đường, bỗng nhiên có chiếc xe tải từ đâu lao ra. Nhắm thẳng về phía Nhã Lạc

" Rầm "

HẾT CHƯƠNG 6

Bạn đang đọc truyện *Gặp Nhau Chưa Chắc Đã Là Hữu Duyên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

2 năm sau ...

Vùng ngoại ô của thành phố Tô Châu thật yên bình, gió khẽ thổi dịu hiu đem đến sự an lành

Cách đó không xa, Ô trấn vẫn giữ nguyên vẻ đẹp vốn có. Một vẻ đẹp trong sáng sắc son của cổ trấn đã tồn tại hơn ngàn năm

Dòng người tấp nập bận rộn, những con người, những công việc khác nhau ... hai năm trôi qua cũng đủ để thay đổi một con người

Trịnh Hàm đứng trên chiếc cầu, gió thổi ngang qua tai. Cho tới tận bây giờ anh mới tìm thấy tung tích của cô

Vào đêm anh bị tai nạn giao thông, cô cũng đồng thời rời khỏi Paris. Đi đến vùng ngoại ô này, đến giờ anh mới biết hóa ra cô đã cố tình trốn tránh anh

Thậm chí còn dùng hết số tiền của mình chỉ để cắt đứt mọi liên lạc trong hai năm. Nhưng, hai năm đối với anh có lẽ cũng chỉ trôi qua như một con gió ...

Nhã Lạc, cuối cùng anh cũng tìm thấy em rồi. Không biết hai năm qua em sống thế nào, có từng nhớ về anh không? Nhã Lạc, hai năm qua thiếu bóng em. Anh đã nhận ra mình yêu em sâu đậm tới mức nào. Chiếc khăn len em tặng, anh không dám lấy nó ra choàng. Anh sợ rằng mình sẽ bất cẩn mà làm hư nó mất. Anh sợ rằng, ngay cả món quà em để lại anh cũng không giữ được

Trịnh Hàm cảm thấy dưới chân mình có thứ gì đó mềm mềm. Lúc nhìn xuống, là một bé trai khoảng 1 tuổi. Đứa trẻ ôm lấy chân anh, luôn miệng gọi

" Ba, ba, ba "

Trịnh Hàm mỉm cười, anh cúi xuống xoa đầu đứa trẻ

" Cháu bé, chú không phải là ba cháu "

Cậu bé ra sức lắc đầu, giọng nói bập bẹ vài câu

" Không phải chú ... là ba, là ba mà "

Trịnh Hàm cười sáng khoái, đứa bé này trông thật dễ thương. Nếu khi đó cô và anh có con, chắc bây giờ cũng lớn bằng chừng này rồi nhỉ ...

" Được rồi, nhà cháu ở đâu? Để chú dẫn cháu về với ba mẹ "

Khi anh vừa dứt lời, phía sau liền có người chạy đến

" Bánh Ú à, con chạy vừa vừa thôi. Chú đuổi không kịp con mắt "

Người vừa chạy đến là một người đàn ông có bề ngoài rất điển trai. Trông anh ta rất giống những mẫu đàn ông thành đạt mà phụ nữ luôn ao ước

Người đàn ông cúi xuống bế cậu bé lên. Cậu bé không ngừng giãy giụa, giơ tay ra đòi Trịnh Hàm bế. Người đàn ông khẽ cong môi

" Xin lỗi vì sự bất tiện này "

Trịnh Hàm từ từ ngẩng đầu lên, ngẩng quan cương nghị dần hiện ra

Nụ cười bên khóe môi của người đàn ông bỗng tắt ngấm khi Trịnh Hàm vừa ngẩng đầu lên. Người đàn ông có chút sững sờ, ngay sau đó biểu cảm trở nên lạnh băng

" Anh chắc hẳn là Trịnh Hàm? "

Trịnh Hàm ngạc nhiên vô cùng. Anh ta là ai? Tại sao lại biết tên anh

" Anh là ai? "

" Tôi là Tống Giã, mời anh đi theo tôi "

Trịnh Hàm nhú mày

" Tại sao tôi phải đi theo anh? "

Tống Giã cười nhẹ

" Anh biết Nhã Lạc chứ? Tôi sẽ dẫn anh đi gặp cô ấy "

Trịnh Hàm sững sờ, anh ta là chồng mới của cô sao? Còn đứa bé đó là con của hai người? Trịnh Hàm cười chua xót. Nhã Lạc à Nhã Lạc, mới có hai năm trôi qua mà em đã vội tái giá

Anh đi theo Tổng Giã tới một khu nhà nhỏ gần đó. Trong vườn trồng rất nhiều cây xanh và hoa hồng. Anh còn nhớ Nhã Lạc rất thích hoa hồng, ngày trước cứ luôn miệng đòi anh tặng cô. Nhưng bây giờ chắc cô không cần anh tặng nữa rồi ...

Căn nhà giản đơn nhưng rất ấm áp. Nhã Lạc, đây là cuộc sống em mong muốn sao?

Tổng Giã đặt bánh ú xuống

" Bánh ú, con ra vườn chơi đi "

Bánh ú ngoan ngoãn gật đầu, bước chân lon ton chạy ra sau vườn

Tổng Giã vào nhà lấy trà ra, anh mời Trịnh Hàm ngồi xuống phía đối diện

Trịnh Hàm nôn nóng muốn gặp Nhã Lạc, anh không chịu ngồi xuống

" Nhã Lạc đâu? Tôi muốn gặp Nhã Lạc "

" Nhã Lạc hiện tại không có ở đây, chút nữa tôi sẽ dẫn anh đi gặp cô ấy "

Trịnh Hàm dù có chút bất mãn nhưng vẫn ngồi xuống. Tổng Giã khẽ nhấp một ngụm trà

" Trịnh Hàm à, tôi không biết anh có gì đặc biệt mà cô ấy lại yêu anh tới như vậy "

Trịnh Hàm khó hiểu

" Yêu? Nhưng không phải anh mới là chồng của Nhã Lạc sao? "

Tổng Giã lắc đầu

" Tôi nghĩ anh có hiểu lầm gì rồi. Tôi gặp Nhã Lạc vào hơn hai năm trước ở Paris "

Về ngạc nhiên lóe lên trong đáy mắt Trịnh Hàm. Nếu hắn không phải chồng của cô, vậy đứa bé kia ai?

HẾT CHƯƠNG 7

Bạn đang đọc truyện *Gặp Nhau Chưa Chắc Đã Là Hữu Duyên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 8

Tổng Giã vừa kể với anh lại vừa nhớ lại lần đầu gặp Nhã Lạc. Nhã Lạc khi ấy đang đi ngoài đường, vào khoảnh khắc chiếc xe taxi tiến tới. Tổng Giã đã kịp thời ôm Nhã Lạc lăn vào lề. Chiếc xe liền tông vào cây cột điện ở phía trước. Khi đó mọi người xung quanh bu lại vội gọi cảnh sát. Không ai chú ý tới anh và Nhã Lạc

" Cô có sao không? "

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, mọi thứ chỉ như cơn gió vừa lướt qua. Nhã Lạc vội đứng dậy phủi quần áo, sau đó chân thành cúi đầu cảm ơn Tổng Giã

" Cảm ơn anh, tôi không sao. Nếu không nhờ có anh thì cái mạng nhỏ của tôi cũng mất rồi "

Tổng Giã khi nhìn vào đôi mắt đen láy của Nhã Lạc liền bị cuốn hút. Suy nghĩ khi đó của anh rằng Nhã Lạc là một cô gái rất thuần khiết. Anh có lẽ đã bị cô cuốn hút từ cái nhìn đầu tiên

Nhã Lạc thấy anh thần thờ, cô đưa tay quơ qua quơ lại trước mặt anh

" Anh gì ơi, tôi có thể cảm ơn anh bằng cách nào? "

Tổng Giã bị Nhã Lạc kéo về hiện tại, lúc này mới ấp a ấp úng

" Ôm ... cho tôi số điện thoại của cô đi. Chúng ta hẹn ở cafe cũng tiện nói hơn "

Tổng Giã kể đến đây thì dừng lại, ánh mắt hướng về phía Trịnh Hàm. Một lúc lại kể tiếp

" Sau nhiều lần nói chuyện, tôi phát hiện ra cô ấy cũng đi về Tô Châu. Chúng tôi liền đi cùng nhau "

Trịnh Hàm như người mất hồn, thì ra vào đêm đó cô đã từng ở giữa ranh giới của sự sống và cái chết. Anh cười khẩy, ông trời ... đúng là trớ trêu

Tổng Giã vẻ mặt không có bất cứ cảm xúc nào

" Chúng tôi lúc về Tô Châu thì trở thành hàng xóm. Tôi đã sớm yêu Nhã Lạc từ khi còn ở Paris. Khi tôi ngỏ lời muốn hẹn hò, tôi mới biết cô ấy đã có chồng. Anh biết không, dù tôi có tốt thế nào. Trong lòng Nhã Lạc cũng chỉ có mình anh. Tại sao anh không đi tìm cô ấy? Tại sao lại để cô ấy một mình? Tại sao dù anh đối xử tệ bạc với cô ấy, cô ấy vẫn yêu anh như vậy? Trịnh Hàm, anh có xứng đáng làm đàn ông không? "

Trịnh Hàm nghẹn lời, trước những lời trách móc của Tổng Giã. Anh không thể phản bác được câu nào. Hắn nói đúng, tại sao anh lại bỏ cô một mình, tại sao anh đối xử tệ bạc với cô như vậy mà cô vẫn một lòng yêu anh? Anh có xứng làm đàn ông không?

Trịnh Hàm nhớ lại những việc anh từng làm với cô trước đây, anh chỉ muốn chết đi. Anh rất muốn đi tìm cô, bù đắp cho cô. Nhưng anh không đi tìm cô được ... vì anh không thể ...

Trịnh Hàm nhìn Tổng Giã, đáy mắt chứa điều khó nói

" Anh biết tại sao tôi không tìm Nhã Lạc không? "

Tổng Giã khẽ nhếch môi

" Vì cô ấy không quan trọng với anh, nếu không anh cũng đã không để Nhã Lạc chịu khổ "

Trịnh Hàm vừa mỉm cười vừa lắc đầu

" Cũng vào đêm đó, ngay tại thành phố Paris. Tôi đã bị tai nạn giao thông và hôn mê sâu suốt một năm trời. Sau khi tỉnh lại, tôi không thể nào đi lại ngay được, và một phần cũng vì Nhã Lạc đã chặn hết mọi nguồn thông tin "

" Nói như vậy là anh đã tìm cô ấy suốt hai năm qua? "

" Đúng vậy "

Tổng Giã kinh ngạc lại không khỏi nuối tiếc

" Phải chi Nhã Lạc còn ở đây để nghe anh nói những lời này ... "

Trịnh Hàm tròn tròn mắt, anh đứng bật dậy. Anh tiến lại nắm lấy cổ áo Tổng Giã

" Anh nói gì? Nhã Lạc đâu rồi? "

Tổng Giã không phản kháng, anh bắt lực buông thõng tay xuống. Trịnh Hàm tức giận, anh quát lên

" Tôi hỏi anh, Nhã Lạc đâu rồi? "

" Nhã Lạc ... mất rồi "

Trịnh Hàm buông cổ áo Tổng Giã ra

" Không thể nào, anh lừa tôi. Nhã Lạc không thể bỏ tôi như vậy được "

Tổng Giã giờ nắm đấm về phía Trịnh Hàm. Trịnh Hàm ăn trọn một quả đấm, khóe môi rỉ máu

" Trịnh Hàm, anh tỉnh lại đi. Anh biết cô ấy yêu anh như thế nào không. Cô ấy cho dù phải đánh đổi sinh mạng mình cũng muốn giữ lại đứa con của hai người. Mặc cho tôi khuyên ngăn thế nào, Trịnh Hàm, anh thì có gì tốt đẹp. Anh có đáng để Nhã Lạc hi sinh như vậy không. Tôi mặc kệ anh vì lý do gì, tại sao Nhã Lạc bị ung thư phổi mà người làm chồng như anh lại không biết. Nhã Lạc đã trút hơi thở của mình tại bệnh viện sau khi sinh đứa bé ra. Cô ấy còn không được nhìn người mình yêu lần cuối. Anh biết di nguyện cuối cùng của cô ấy là gì không? Cô ấy nói với tôi, nếu một ngày anh tới đây. Hãy giao đứa bé lại cho anh, đừng nói sự thật về cái chết của cô ấy cho anh. Tại sao đến lúc chết Nhã Lạc vẫn một mực nghĩ cho anh như vậy. Còn anh thì sao, anh đã làm gì cho Nhã Lạc chưa? Trịnh Hàm, anh có biết bản thân mình khổ nạn tới mức nào không. Anh đã hủy hoại cuộc đời của Nhã Lạc, chính anh đã hại chết cô ấy. Trong căn nhà nhỏ này, nơi đâu cũng là hình của anh. Anh biết tại sao bánh ú nhận ra anh là ba nó không. Vì Nhã Lạc đã dặn tôi phải kể tốt về anh cho nó nghe. Sau khi Nhã Lạc đi rồi, bánh ú luôn hỏi tôi mẹ nó đâu. Anh hỏi tôi phải trả lời làm sao đây? Tôi phải trả lời rằng ba nó hại mẹ nó chết à? "

HẾT CHƯƠNG 8

Chương 9

Trịnh Hàm nghe Tống Giã nói một tràng. Cơ thể cứng ngắc không thể cử động được. Nhã Lạc có thai sao? Nhã Lạc bị bệnh sao?. Tại sao cô không nói cho anh, tại sao phải chịu đựng một mình, tại sao lại ngăn chặn anh tìm ra cô ... chính anh đã một tay hại cô. Chính anh đã hủy hoại cuộc đời cô. Tại sao anh có thể nhận ra được tất cả nhưng lại không thể nhận ra tình yêu của chính mình. Đến khi Nhã Lạc đi rồi, Trịnh Hàm mới biết. Thì ra anh yêu cô nhiều đến vậy, điều tàn nhẫn nhất đối với hai người yêu nhau. Có lẽ là ... âm dương cách biệt ...

...

Hoàng hôn chiếu xuống Ô trấn tạo nên khung cảnh mỹ lệ. Những áng mây trôi bồng bềnh, làn gió thanh khiết thổi nhẹ đung đưa...

Trịnh Hàm đi trên con đường nhỏ dẫn đến ngôi mộ. Xung quanh ngôi mộ là những cánh hoa hồng, cô gái trong bức hình được khắc trên ngôi mộ mỉm cười thật tươi. Nụ cười ấy làm anh nhớ lại hồi hức ở cung điện Versailles tại Paris. Nhã Lạc như lại một lần nữa hiện ra trước mặt anh, cô chạy đi trước. Cô ngoảnh mặt nắm tay anh, giọng nói trong trẻo, ngọt ngào như kẹo đường

" Trịnh Hàm, chúng ta cùng ăn kẹo hồ lô nhé "

Hồi ức dần tan đi theo hoàng hôn, chỉ còn lại bức hình lạnh lẽo trên ngôi mộ

Trịnh Hàm quỳ xuống trước mộ, một dòng nước mắt từ từ tràn ra

Dưới ánh hoàng hôn, một chàng trai quỳ trước mộ cô gái. Anh lặng lẽ khóc ... người ta thường nói nước mắt của người đàn ông rất quý giá. Nước mắt của Trịnh Hàm có lẽ chỉ rơi ra vì người anh yêu. Lần đầu ... cũng như lần cuối

Nhã Lạc, anh sẽ thay em chăm sóc con chúng ta thật tốt

Nhã Lạc, nếu em muốn thì em cứ hận anh đi

Nhã Lạc, nếu có kiếp sau, anh sẽ tìm thấy em một lần nữa ...

...

Trong bệnh viện, mùi thuốc khử trùng dày đặc

Người đàn ông khoảng 30 tuổi ngồi bên cạnh giường bệnh. Tay nắm chặt tay ông lão

Ông lão đeo mặt nạ dưỡng khí, cố gắng phát ra âm thanh khàn đặc

" Con à ... điều nuối tiếc nhất cuộc đời này của cha đó có lẽ là ... đã để lỡ mất mẹ con. Gặp nhau chưa chắc đã là hữu duyên ... con đừng như cha. Để rồi ... hối tiếc cả quãng đời còn lại "

Ông lão buông thõng tay xuống, ông chỉ nghe một tiếng gọi thất thanh cùng với tiếng máy móc và sự vội vàng của các bác sĩ y tá

Khi những thứ đó biến mất, một thảo nguyên xanh thắm hiện ra trước mặt anh. Ông dường như được thấy lại nụ cười ấy một lần nữa. Cô gái chạy về phía hoàng hôn, nền cỏ xanh thắm làm nổi bật làn da trắng nõn của cô. Cô gái cười thật tươi, đôi mắt trong veo ấy ... dẫn dắt ông về phía chân trời

~~~~~

Ngoài cửa sổ lớp học, những tia nắng len lỏi chiếu vào bóng lưng cô nữ sinh. Tiếng nói của cô giáo làm cô bé nữ sinh đang ngủ gật kia tỉnh lại

" Giới thiệu với cả lớp, đây là bạn mới của lớp mình "

Cô nhìn thẳng lên bục giảng, là một bạn nam rất điển trai. Cô giáo ngó nghiêng xung quanh, sau đó chỉ vào chỗ của cô

" Bạn nam, em xuống chỗ của bạn Nhã Lạc ngồi nhé "

Nhã Lạc thấy anh tiến về chỗ mình. Ánh nắng chiếu lên bóng lưng anh, anh đưa tay ra làm động tác bắt tay

" Xin chào, mình là Trịnh Hàm "

HOÀN CHÍNH VĂN

Bạn đang đọc truyện *Gặp Nhau Chưa Chắc Đã Là Hữu Duyên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Đôi lời của tác giả

Vậy là sau một thời gian, bộ truyện ngắn đầu tay của mình cũng đã hoàn thành. Cảm ơn các bạn đã đồng hành với mình suốt thời gian qua ♥ cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện của mình. Hy vọng các bạn sẽ tiếp tục ủng hộ mình trong những bộ truyện tiếp theo ạ. Gửi ngàn yêu thương tới tất cả mọi người ♥

Bạn đang đọc truyện *Gặp Nhau Chưa Chắc Đã Là Hữu Duyên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.